

Basın Açıklaması**Liberal Anayasal Özgürlüğünün Bir Nişanesi Olarak Başörtüsü Yasaklandı**

15 Mayıs 2019'da Avusturya'da ilkokullarda başörtüsü yasağı ulusal meclisten geçti. ÖVP, FPÖ ile milletvekilleri Peter Pilz ve Daniela Holzinger-Vogtenhuber'ın oylarıyla, (495 / A) sayılı Okul Eğitim Yasası'nda değişiklik yapıldı. Ardından yasa Federal Konsey Eğitim Komitesine gönderildi. Söz konusu yasal düzenlemeyi anayasal düzeyine çıkarma planı muhalefet engeline takıldı. Muhalefet bunun için kapsamlı bir entegrasyon önlemleri paketi talebinde bulundu. Böyle bir yasa tasarısı çıkarılmasına 2018 baharında start veren ÖVP / FPÖ hükümeti Başbakanı, "Ülkemizde küçük çocuklara başörtüsü takılması kesinlikle kabul edilemez." açıklaması yapmıştı. Başbakan, beklendiği gibi eski FPÖ lideri Sebastian Kurz ve rektör yardımcısı Heinz-Christian Strache'den müthiş destek görmüştü.

Söz konusu yasa diyor ki: "Kız erkek tüm öğrencilerin en iyi şekilde gelişimini sağlamak için 10 yaşına kadar başını ideolojik veya dini sembole örtmesi yasaktır. Bu, yerel gelenek ve göreneklere göre çocukların toplumsal entegrasyonunu, anayasal değerlerin korunmasını sağlar. Anayasanın eğitim hedeflerine ve kadın-erkek eşitliğine hizmet eder." Bu ifade, Avusturya kültürüne entegre veya asimile etmek için Alp cumhuriyetinin, Müslüman çocukların ve ergenlerin sosyalleşmesine doğrudan müdahale edeceğini açıkça ifade ediyor. Yasa, farklı yaşam biçimlerini yasaklayan ve zorba önlemlerle kültürel homojenliği sağlayan toplumsal bir düzen yaratacaktır. Bu yasayı hazırlayanlar sözde hukuk devletinin liberal cephesini koruma zahmetini bile göstermediler. Sonuçta yasa, farklı inançlar ve heterojen dinler nedeniyle farkındalığı suç sayıyor ve herkesi kendi hayata ve insana bakış açısını benimsemeye zorluyor.

Avusturya'daki bu prosedür, Batılı devletlerin farklı dünya görüşlerine ve yaşam biçimlerine sahip sosyal gruplarda yan yana çatışmasız ve sürdürülebilir bir sosyal model geliştirememesinin en canlı örneğidir. Devletin görevinin, bireyin özgürlüklerini korumak olduğu ve meşruiyetini bundan aldığı iddia edilse de Avrupa mantığı, diğer dünya görüşlerini ve yaşam tarzlarını kendi yaşam tarzı için varoluşsal bir tehdit olarak görüyor. Devletin kültürel temellerini korumak için yabancı dünya görüşleri ve yaşam tarzlarının bastırılması ve nihayetinde tamamen ortadan kaldırılması gerektiğine inanıyor. Anayasal hukuk anlamında kültürel-tarihsel anayasal gerekliliklerden normatif hukuk çıkarılamaz dense de (Christoph Möllers), gerçekte Avrupa'nın olgusal normatifliği kültürel-tarihsel bir dönüm noktasına doğru ilerliyor. Bu, gelecekte devletin genel anayasal durumunu belirleyecektir. Çünkü gerçekte entegrasyon politikası, soykırıma yönelik uygulamalarıyla ve egemen kültür gibi kamplaştırıcı terimler kullanmasıyla liberal anayasal devleti baltalıyor ve kültürel birleşik bir devlet inşa etme fikrini destekliyor.

Böyle bir paradigma değişimi sadece Müslümanları değil, aynı zamanda kendi değerleri ve yaşam tarzları olan tüm bireyleri ve sosyal grupları da etkileyecektir. Bu zaten Avusturya'da ilkokullarda uygulanan başörtüsü yasağında açıkça görülebilir. Yahudilerin Kippa'sı ve Sihlerin Patka'sı yasadan hariç tutulması her şeyden önce yasanın, ayrımcı ve İslam karşıtı karakteristik özelliğini yansıtıyor. Yasa, kültürel görünümü toplumun çoğunluğu ile uyuşmayan bütün sosyal gruplara karşı eyleme geçilmesini meşru kılıyor. İslam karşıtı entegrasyon politikasının sosyal tehlikesi, kendi iç mantığında yatıyor. Bu mantık, siyasi ruh haline bağlı olarak herhangi bir dini ve inanç topluluğuna uygulanabilir. Kendi toplumunda kutuplaşmanın artması, siyasi kültürün gerilemesi, sağcı popülist hareketlerin yükselişi ve Avrupa kurumlarının aşınması, yaklaşmakta olan dönemin en bariz özellikleridir ve Avrupa kıtasına gelmekte olan tehdidin artçı şoklarıdır.

Bu çerçevede **Hizb-ut Tahrir**, bu yıkıcı entegrasyon politikasına son vermeye, politikacıları ve aydınları, istikrarı sağlayan bir anlayışa varmak için diyalogda bulunmaya çağırıyor. Bu, barış içinde birlikte yaşamının gerekli unsurudur ve tüm katılımcıların çıkarınadır. Anayasal ön kabullerden veya idealist liberal soyutlamalardan uzak somut ihtiyaçları anlayan, ideolojik farklılıkları hesaba katan ve mevcut kutuplaşmaya son veren kabul edilebilir bir model geliştirmek elzemdir. Bu çabalar başarısız olursa, azınlık ve çoğunlukların geleceğinin nereye evirileceğini görmek için Avrupa tarihine kısa bir göz atmak yeterlidir.